RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.509 van 25 maart 1999
in de zaak A. 81.874/VII-17.594.

In zake : Theo VERNAILLEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Theo VERNAILLEN op 8 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 oktober 1998 houdende weigering van zijn erkenning als milieucoördinator voor het Vlaamse Gewest;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat B. BRONDERS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Door het decreet van 19 april 1995 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg worden in het Vlaamse milieurecht een aantal bepalingen opgenomen met betrekking tot de milieucoördinator. De artikelen 3.2.1. tot en met 3.2.5. van het decreet van 5 april 1995 geven onder meer aan welke inrichtingen een milieucoördinator dienen aan te stellen, welke de taken zijn van een milieucoördinator, en dergelijke meer.

Op 26 juni 1996 neemt de Vlaamse regering een besluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning alsook van het besluit van de Vlaamse regering van

1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

Door dit besluit wordt in Vlarem II een subafdeling 4.1.9.1. ingevoegd betreffende de milieu-coördinator. Artikel 4.1.9.1.2. bepaalt de vereisten waaraan een persoon moet voldoen om als milieu-coördinator te kunnen worden aangesteld. De vereisten die worden gesteld verschillen naargelang het een inrichting betreft die in de indelingslijst van Vlarem I in de vijfde kolom met de kenletter A dan wel met de kenletter B werd aangeduid.

1.2. Op 2 augustus 1996 dient verzoeker, die als ambtenaar bij de stad Ninove met loopbaanonderbreking is en sedert 1 december 1994 een zelfstandige activiteit van milieuconsulent heeft aangevat, bij het "Vlaams Ministerie van Leefmilieu, Afdeling Milieuvergunningen" een aanvraag in tot erkenning als milieucoördinator. Die aanvraag ziet er als volgt uit :

> "In het Belgisch staatsblad van 3 juli laatstleden verscheen het uitvoeringsbesluit d.d. 26 juni 1996 aangaande de verplichte aanstelling van een milieu-coördinator in sommige categoriën van ingedeelde inrichtingen.
> Ingevolge de publicatie van dit uitvoeringsbesluit werd ik door diverse bedrijven gevraagd om op te treden als milieucoördinator.
> Met deze verzoek ik U beleefd mijn aanvraag als milieucoördinator A & B zoals bedoeld in artikel 4.1.9.1.2. §2, 2° d) voor te leggen aan de Vlaamse minister voor leefmilieu.
> In bijlage zend ik U ter vervollediging van mijn aanvraag volgende stukken :
> - Getuigschrift d.d. 1 augustus 1996 van goed gedrag en zeden, geldend als bewijs inzake burgerlijke en politieke rechten;
> - Afschrift verzekeringspolis inzake burger-rechterlijke beroepsaansprakelijkheid;
> - Curriculum vitae met opgave van de nuttige ervaring van meer dan vijf jaar op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg;
> - Afschrift opleidingsgetuigschrift zoals bedoeld in artikel 59 van het Vlarem.
> Ondergetekende verbindt er zich tevens toe om zich permanent bij te scholen inzake milieuwetenschappen, inclusief milieutechnologie en -recht evenals de

taken vastgelegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door het volgen van cursussen, seminaries, studiedagen, en dergelijke.
(...)".

Uit het bijgevoegde curriculum vitae blijkt onder meer dat verzoeker het getuigschrift voor hoger secundair onderwijs heeft behaald.

1.3. Met een schrijven van 20 december 1996 vraagt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker om een inlichtingenformulier in te vullen.

1.4. Met een schrijven van 22 januari 1997 bezorgt verzoeker het ingevulde inlichtingenformulier terug.

In dat schrijven van 22 januari 1997 staat onder meer te lezen:

"Met de aangevraagde erkenning wordt in eerste orde de aanstelling als milieucoördinator beoogd in volgende 1° klasse ingedeelde vergunde inrichtingen (Zie detailgegevens in bijlage 5):
A) Milieucoördinator categorie B:
+ Brandstoffenstation 'PAUWELS Freddy' te 9400 Denderwindeke - Indelingsrubriek 17.3.9.3°.
+ Brandstoffendepot met servicestation 'Paul DE SMET' te 9405 Nederhasselt
  - Indelingsrubrieken 16.7.3° // 17.3.6.3° // 17.3.9.3°.
  - De aanstelling beoogt de ondersteuning van de interne milieucoördinator.
+ Brandstoffendepot met servicestation 'LIEVENS Paul' - Nieuwerkerken-Aalst.
  - Indelingsrubriek 17.3.9.3°.
+ Bvba 'Kleiprodukten HOVE' te 9400 Ninove - Indelingsrubriek 30.9.
+ Brandstoffenstation 'LANGENDRIES Antoon' te 9400 Ninove - indelingsrubriek 17.3.9.3°.
+ Brandstoffendepot N.V. 'DE BOITSELIER Willy' te 9400 Okegem-Ninove
  - Indelingsrubrieken 17.3.6.3° // 17.3.9.3°.
+ Schroothandel 'VAN DEN BROUCK-DE SUTTER' te 9400 Ninove - Indelingsrubriek 2.2.2.c).3°.
B) Milieucoördinator categorie A:
+ NV G.R.D.-DIEPENDAELE-Garagewerkplaats met tankcleaning en carwash te 9400 Ninove.
  - Indelingsrubrieken 2.3.2.a) // 17.3.9.3°.

+ N.V. REMITRANS-Transportbedrijf met garage-werkplaats, tankcleaning & carwash te Ninove.
- Indelingsrubrieken 2.3.2.a) // 17.3.9.3°.

Bovenvermelde opgave van hinderlijke bedrijven mag zeker niet als limitatief worden beschouwd wat betreft de toekomstige aktiviteiten van milieu-coördinator.

Ik bevestig hierbij nogmaals de juistheid van de verstrekte gegevens en verklaar tevens te voldoen aan de gestelde erkenningsvoorwaarden wat betreft minimum einddiploma en nuttige ervaring van meer dan 5 jaar op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg, zoals voorzien in artikel 4.1.9.1.2.1.§1 en §2a)b)&c) van het besluit van 26 juni 1996 van de Vlaamse Regering, betreffende de bedrijfsinterne milieuzorg".

Verzoeker bezorgt ook nog een aantal bijkomende documenten, waaronder het bekwaamheidsdiploma van hoger secundair onderwijs dat toegang verleent tot het hoger onderwijs.

1.5. Met een brief van 15 juli 1997 vraagt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker onder meer wat volgt :

"Ten einde voor uw aanvraag een beslissing te kunnen voorbereiden, zou ik U dan ook willen vragen mij afschrift van een einddiploma van een universitaire of daarmede gelijkgestelde opleiding en/of een zeer omstandig verslag voor te leggen waaruit ondubbelzinnig en controleerbaar blijkt dat U over een afdoende in aanmerking komende ervaring in de bedrijfsinterne milieuzorg beschikt die U in de gelegenheid zou stellen de taken van milieucoördinator op een efficiënte wijze uit te oefenen".

1.6. Met een schrijven van 6 oktober 1997 deelt verzoeker mee dat hij over geen universitair einddiploma beschikt, doch dat hij wel over vijf jaar praktische ervaring op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg beschikt. Voorts schrijft hij :

"Teneinde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te stellen ben ik indien nodig uiteraard bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase slechts te laten gelden voor de aan-gevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken".

1.7. Met een schrijven van 12 januari 1998 deelt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL aan verzoeker mee dat zij diens kennis en aanspraken in verband met een erkenning als milieucoördinator, onder meer wenst te toetsen via een interview.

1.8. Op 27 januari 1998 wordt verzoeker gehoord door de afdeling milieuvergunningen. In dit verslag staat onder meer te lezen wat volgt:

> "Bij brief van 6 mei 1997 werd door de heer VERNAILLEN THEO een aanvraag ingediend tot erkenning als externe milieucoördinator.
> De aanvraag strekt ertoe zowel voor inrichtingen die met de kenletter A als kenletter B zijn aangeduid onder de vijfde kolom van de lijst van de bij bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem als hinderlijk beschouwde inrichtingen, de functie van milieu-coördinator te kunnen uitoefenen. In een brief van 6 oktober 1997 stelt aanvrager voor om 'ten einde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te stellen ben ik indien nodig bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'.
> (...)
> Vooraf neemt de vergadering er nota van dat de brief van 6 oktober 1997 geenszins neerkomt op het feit dat betrokkene afziet van zijn erkenning als milieucoördinator niveau A.
> Op grond van het afgenomen intervieuw concludeert de vergadering unaniem dat de heer THEO VERNAILLEN onvoldoende geschikt is om de taken van milieu-coördinator zoals bepaald in het decreet van 19 april 1995 betreffende de bedrijfsinterne milieuzorg, zowel voor de inrichtingen aangeduid met de kenletter A als deze met de kenletter B, op een degelijke wijze uit te voeren".

1.9. Op 7 oktober 1998 brengt de afdeling milieu-vergunningen haar advies uit. Voorgesteld wordt "de heer VERNAILLEN Theo niet te erkennen als milieucoördinator voor de inrichtingen die met de kenletters A of B zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem".

In het advies staat bij "voorwerp van de aanvraag" te lezen:

> "De aanvraag strekt ertoe de functie van milieu-coördinator te vervullen bij inrichtingen die onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen (bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem) met de kenletters A of B zijn aangeduid".

Voorts staat in het advies te lezen:

> "Overwegende dat de aanvraag ertoe strekt de functie van milieucoördinator uit te oefenen in inrichtingen die onder de vijfde kolom van de lijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen zowel met de kenletter A als B zijn aangeduid;
> Overwegende dat met betrekking tot de uitoefening van de functie van milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, de aanvrager niet over het vereiste diploma beschikt zoals voorgeschreven door artikel 4.1.9.1.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals gewijzigd bij besluit van 26 juni 1996;
> Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem voorschrijft dat een persoon die een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar heeft op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg over geen einddiploma van een universiteit of een eind-diploma van hoger onderwijs op universitair niveau moet beschikken; dat uit de voorgelegde stukken noch uit het horen van de aanvrager op 27 januari 1998, mag worden geconcludeerd dat deze over een ervaring beschikt in de bedrijfsinterne milieuzorg waaronder wordt bedoeld het opzetten van een milieuzorgsysteem in de bedrijven;
> Overwegende dat uit het bovenvermelde blijkt dat de voorgenomen aanstelling niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem; dat bijgevolg de heer VERNAILLEN Theo niet kan worden erkend als milieucoördinator";

1.10. Op 22 oktober 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen, waarbij aan verzoeker de erkenning als milieucoördinator wordt geweigerd.

Het bestreden besluit verwijst naar verzoekers aanvraag, naar het advies van de afdeling milieuvergunningen van de administratie milieu-, natuur-, land- en waterbeheer en bevat alsdan volgende overwegingen :

> "Overwegende dat de aanvraag ertoe strekt de functie van milieucoördinator uit te oefenen in inrichtingen die onder de vijfde kolom van de lijst van de als hinderlijk ingedeelde inrichtingen zowel met de kenletter A als B zijn aangeduid;
> Overwegende dat met betrekking tot de uitoefening van de functie van milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, de aanvrager niet over het vereiste diploma beschikt zoals voorgeschreven door artikel 4.1.9.1.2. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals gewijzigd bij besluit van 26 juni 1996;
> Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem voorschrijft dat een persoon die een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar heeft op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg over geen einddiploma van een universiteit of een eind-diploma van hoger onderwijs op universitair niveau moet beschikken; dat uit de voorgelegde stukken noch uit het horen van de aanvrager op 27 januari 1998, mag worden geconcludeerd dat deze over een ervaring beschikt in de bedrijfsinterne milieuzorg waaronder wordt bedoeld het opzetten van een milieuzorgsysteem in de bedrijven;
> Overwegende dat uit het bovenvermelde blijkt dat de voorgenomen aanstelling niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.1.9.1.2. §2 1° b) van titel 2 van het Vlarem; dat bijgevolg de heer VERNAILLEN Theo niet kan worden erkend als milieucoördinator".

1.11. De bestreden beslissing werd aan verzoeker verzonden met een aangetekend schrijven van 10 november 1998.

1.12. Met een schrijven van 13 november 1998 vraagt verzoeker of de vraag om erkenning als milieu-coördinator voor de inrichtingen die met een kenletter

B zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit is opgenomen.

1.13. Met een schrijven van 25 november 1998 laat de afdeling milieuvergunningen aan verzoeker onder meer weten wat volgt :

> "Op uw vraag of de erkenning als milieucoördinator voor de inrichtingen die in de vijfde kolom van de indelingslijst met de kenletter 'B' zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit werd opgenomen, is het antwoord negatief. Immers, bij uw brief van 06-10-1997, stelde u voor om 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen, bereid te zijn de erkenningsaanvraag van milieucoördinator 'A' in een eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'. De reglementaire bepalingen terzake laten echter niet toe dat een erkenning als extern milieucoördinator slechts zou gelden voor een beperkt aantal inrichtingen en/of rubrieken. Uit het interview dat U op 27-01-1998 werd afgenomen werd U ingelicht over het feit dat een erkenning geen beperkingen kan inhouden zoals hiervoor vermeld en bleek geenszins uw intentie de aanvraag te beperken tot erkenning als milieucoördinator niveau 'B'.
>
> Rekening houdend met hetgeen voorafgaat heeft de afdeling Milieuvergunningen zich verplicht gezien een unaniem ongunstig advies aan de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling te formuleren";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

"Schending van artikel 4.1.9.1.2. §2, 1° en 2°, d van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, van de Motiveringswet van 29 juli 1991 en de algemene motiveringsplicht,

doordat het bestreden besluit de aanvraag tot erkenning de plano afwijst op het motief dat de verzoeker niet beschikt over een universitair einddiploma of over vijf jaar nuttige ervaring op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg,

terwijl de genoemde vereisten slechts van tel zijn in het kader van de toekenning van de erkenning als milieucoördinator voor inrichtingen die met de kenletter A zijn aangeduid onder de vijfde kolom in de lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, zoals bedoeld in bijlage 1 van titel 1 van het Vlarem, en de aanvraag niet enkel betrekking had op deze zogenaamde A-categorie, maar ook op de zogenaamde B-categorie, waarvoor minder strenge vereisten gelden, waaraan de verzoeker in elk geval wél voldoet,

zodat de beslissing niet deugdelijk is gemotiveerd";

dat hij daarbij volgende toelichting verstrekt :

"In een brief van 25 november 1998 aan de verzoekende partij licht de afdeling Milieu-vergunningen van AMINAL de genomen beslissing als volgt toe:

'Op uw vraag of de erkenning als milieucoördinator voor de inrichtingen die in de vijfde kolom van de indelingslijst met de kenletter 'B' zijn aangeduid, in een afzonderlijk ministerieel besluit werd opgenomen, is het antwoord negatief. Immers, bij uw brief van 06-10-1994, stelde u voor om 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen, bereid te zijn de erkenningsaanvraag van milieucoördinator 'A' in een eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken'. De reglementaire bepalingen terzake laten echter niet toe dat een erkenning als extern milieucoördinator slechts zou gelden voor een beperkt aantal inrichtingen en/of rubrieken. Uit het interview dat U op 27-01-1998 werd afgenomen werd U ingelicht over het feit dat een erkenning geen beperkingen kan inhouden zoals hiervoor vermeld en bleek geenszins uw intentie de aanvraag te beperken tot erkenning als milieucoördinator niveau 'B''.

In de eerste plaats worden in deze passage onlogische gevolgtrekkingen gemaakt. Uit de mede-deling van de verzoeker dat deze bereid is zijn erkenningsaanvraag te beperken, wordt hier afgeleid dat hij niet bereid zou zijn andere beperkingen te

aanvaarden. Het zelfde kan overigens worden gezegd ten aanzien van de interpretatie van het verslag van het interview d.d. 27 januari 1998, waarin te lezen staat :

'Vooraf neemt de vergadering er nota van dat de brief van 6 oktober 1997 geenszins neerkomt op het feit dat betrokkene afziet van zijn erkenning als milieucoördinator niveau A.'

Volgens de interpretatie die de minister nu aan deze zinsnede geeft, zou dit betekenen dat de aanvrager afzag van zijn erkenning als milieucoördinator niveau B, klaarblijkelijk aan de hand van het adagium 'qui peut le plus, peut le moins'. Nochtans gaat een dergelijke benadering even manifest in tegen de bewoordingen van de aanvraag als tegen de bedoeling van de aanvrager. Uit alle elementen van het dossier blijkt dat de aanvraag moest worden geïnterpreteerd als een aanvraag tot erkenning als milieucoördinator niveau A of, in subsidiaire orde, minstens niveau B. Het lijkt moeilijk de zinsnede 'teneinde de erkenning van milieucoördinator 'B' niet langer uit te stellen' anders te interpreteren. Een en ander zou in deze optiek overigens beter verzoenbaar zijn met de logica van de vereisten die aan milieucoördinatoren worden gesteld en waarbij wie erkend is als coördinator niveau A tevens de opdrachten mag uitvoeren die kunnen worden toevertrouwd aan een coördinator niveau B. Ook deze vaststelling is een -zij het ditmaal correcte- toepassing van het bovenvermelde adagium 'quit peut le plus, peut le moins'.

Dat de aanvraag van de verzoekende partij dus moest worden beschouwd als een aanvraag met twee subsidiaire 'lagen', moest de Minister bijgevolg redelijkerwijze duidelijk zijn. In het bestreden besluit wordt dit onderscheid echter niet gemaakt en het besluit kon evenzeer een antwoord zijn op een loutere aanvraag tot erkenning als milieucoördinator niveau A, hoewel uit de bewoordingen zelf van het besluit blijkt dat dit niet de vraag was.

Bijgevolg diende de aanvraag weliswaar in eerste instantie, maar niet alleen aan de vereisten van artikel 4.1.9.1.2. §1.1° b), maar in tweede instantie ook aan de vereisten van artikel 4.1.9.1.2. §1.1° c) van Vlarem II te worden getoetst. Het is immers in deze niet duidelijk hoe de vaststelling dat de verzoekende partij geen einddiploma van een universiteit of van hoger onderwijs op universitair niveau verwierf, gekoppeld aan de (overigens betwistbare- zie verder) vaststelling dat hij geen nuttige ervaring van meer dan vijf jaar zou hebben op het vlak van de bedrijfsinterne milieuzorg zou kunnen leiden tot een weigering van een erkenning op niveau B, waar niet wordt betwist dat de verzoeker beantwoordt aan het vereiste diploma van hoger secundair onderwijs verworven te hebben en evenmin

wordt ingegaan op eventuele tekortkomingen op het vlak van andere vereisten.

Deze weigering-in-subsidiaire-orde (die niet betwist kan worden nu bij een schrijven van 25 november 1998 werd medegedeeld dat geen afzonderlijk besluit zal worden getroffen inzake de erkenning op niveau B) is in het geheel niet gemotiveerd. Nochtans blijkt uit de algemeenheid van de bewoordingen van het beschikkende gedeelte van het besluit,

'Aan de heer VERNAILLEN Theo (...) wordt de erkenning geweigerd als milieucoördinator',

dat deze beslissing wel degelijk genomen werd. Bijgevolg is duidelijk sprake van een motiverings-gebrek dat aanleiding dient te geven tot nietig-verklaring, nu Uw Raad in het arrest HALLUENT (nr. 40.442 van 22 september 1992) beslist heeft :

'Overwegende dat toegespitst op het administratief contentieux de zin van de formele motivering ten opzichte van degene die betrokken is bij een bestuurshandeling is hem een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van die handeling dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.'

Dit is in casu overduidelijk niet het geval";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat in de aanhef van het bestreden besluit wordt verwezen naar het ongunstig advies van de afdeling milieuvergunningen van de AMINAL van 7 oktober 1998, dat aan dit advies het verslag van de vergadering van 27 januari 1998 is gehecht, dat uit die documenten afdoende blijkt dat verzoeker de praktische technische kennis en dus de ervaring mist op het vlak van de problematiek "rond de bedrijfsinterne milieuzorg" en dit zowel voor wat betreft de eisen gesteld voor de milieucoördinator van de categorie A en van de categorie B, dat nu de strekking van de bestreden beslissing dezelfde is als deze uitgebracht in het advies van de afdeling milieu-vergunningen en het bestreden besluit hiernaar uitdrukkelijk verwijst, het door de minister genomen weigeringsbesluit afdoend is gemotiveerd en het in geen enkel opzicht de in het middel aangehaalde wettelijke en reglementaire bepalingen schendt, dat verzoeker kennis

had van het advies van de afdeling milieuvergunningen, zodat aan de formele motiveringsplicht is voldaan;

2.3.1. Overwegende dat artikel 4.1.9.1.2., §§ 1 en 2 van Vlarem II luidt als volgt :

"§ 1. Als milieucoördinator kan enkel een persoon worden aangesteld die over de vereiste kwalificaties en eigenschappen beschikt om de in artikel 4.1.9.1.3. bedoelde taken naar behoren te vervullen.
§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 moet de milieucoördinator met ingang van 4 juli 1997 voldoen aan de volgende nadere eisen:
1° eisen inzake opleiding en beroepservaring:
a) een voldoende kennis bezitten van de milieu-wetgeving en -reglementering van toepassing op de inrichting(en) waarvoor hij als milieucoördinator is aangesteld, alsmede van de nodige technische kennis om de problemen te bestuderen die zullen rijzen inzake milieu;
b) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter 'A' zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting omvat:
- ofwel, houder zijn van een einddiploma van een universiteit of van een einddiploma van hoger onderwijs op universitair niveau;
- ofwel, een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg;

c) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter 'B' zijn aangeduid, alsook voor de milieu-technische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting en geen als bedoeld sub 1° omvat, van:
- ofwel, houder zijn van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of hogere secundaire leergangen;
- ofwel, een nuttige ervaring van meer dan drie jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg;

d) zich permanent bijscholen inzake milieuweten-schappen, inclusief milieutechnologie en -recht evenals inzake de taken vastgelegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door het volgen van cursussen, seminaries, studiedagen, e.d.;
de bijscholing van de milieucoördinator bedraagt ten minste 30 uur per kalenderjaar; de aan bijscholing bestede tijd wordt voor milieu-coördinator-werknemer van de exploitant beschouwd als

normale werktijd en de daarbij horende kosten worden vergoed door de exploitant;
seminaries, studiedagen e.d. komen slechts in aanmerking voor de permanente bijscholing mits de inhoud van deze seminaries, studiedagen e.d. betrekking heeft op de leefmilieuproblematiek in het algemeen;
2° overige voorwaarden:
(...)";

2.3.2. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker een aanvraag deed om te worden erkend als milieucoördinator voor inrichtingen van categorie A en B; dat, in achtgenomen het gegeven dat wie erkend is als milieucoördinator voor categorie A meteen erkend is als milieucoördinator voor categorie B -want wie aan de vereisten van categorie A voldoet, voldoet meteen ook aan de vereisten van categorie B-, een aanvraag voor zowel categorie A als B redelijkerwijze enkel zo kan worden uitgelegd dat in hoofdorde een erkenning voor categorie A wordt aangevraagd en in ondergeschikte orde voor categorie B, dit wanneer zou blijken dat een erkenning van categorie A niet kan worden verleend; dat uit de brief van 6 oktober 1997 van verzoeker aan AMINAL waarin hij meedeelde : "Teneinde de erkenning van milieucoördinator B niet langer uit te stellen ben ik indien nodig uiteraard bereid om de erkenning van milieucoördinator A, in eerste fase slechts te laten gelden voor de aangevraagde inrichtingen met de eraan gekoppelde indelingsrubrieken", blijkt dat verzoekers aanvraag voor een erkenning voor de categorie B onverkort behouden bleef; dat evenwel, blijkens de motivering van de bestreden beslissing aan verzoeker de erkenning als milieucoördinator in zijn geheel, dus zowel voor de categorieën A als B werd geweigerd met als motivering dat verzoeker niet over een einddiploma van een universiteit of van hoger onderwijs op universitair niveau beschikt en evenmin over een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg, hetgeen de niet cumulatieve voorwaarden zijn voor

een erkenning in de categorie A; dat evenwel nergens uit de bestreden beslissing blijkt waarom verzoekers aanvraag om een erkenning als milieucoördinator voor een inrichting van de categorie B wordt afgewezen; dat blijkbaar zelfs geen onderzoek aan deze aanvraag werd gewijd terwijl nochtans verzoeker over het voor zulk een erkenning vereist getuigschrift van hoger secundair onderwijs beschikt; dat het eerste middel in de besproken mate ernstig is;

3. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij minstens een erkenning als milieucoördinator van de categorie B zal moeten hebben om zijn beroep van zelfstandig milieuconsulent te kunnen blijven uitoefenen; dat immers ingevolge het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieu-beleid, aangevuld door het decreet van 19 april 1995 met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg en ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 waarbij aan Vlarem I en Vlarem II een aantal wijzigingen werden aangebracht, heel wat categorieën van hinderlijke inrichtingen verplicht zijn een milieucoördinator aan te stellen; dat het voor de hand ligt dat zij onder hun milieuconsulenten deze zullen uitverkiezen die eveneens milieucoördinator zijn; dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de niet-erkenning als milieucoördinator ertoe zou leiden dat hij vele klanten zal verliezen en het voortbestaan van zijn zelfstandige activiteit in het gedrang komt; dat aangezien verzoeker tegen 1 januari 2000 verplicht is een keuze te maken tussen het hernemen van zijn vroegere functie bij de stad Ninove en het voortzetten van zijn zelfstandige activiteit als milieuconsulent, hij aannemelijk maakt dat er voor 1 januari 2000 duidelijkheid moet komen inzake zijn erkenning; dat het betoog van verzoeker dat de bestreden beslissing voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweeg zal

brengen dan ook overtuigt; dat de verwerende partij wel terecht betoogt dat een schorsing van de weigering niet leidt tot een erkenning voor verzoeker; dat dit evenwel niet inhoudt dat een schorsing van het bestreden besluit geen nuttig effect kan sorteren, daar de schorsing er de verwerende partij toe kan aanzetten de aanvraag opnieuw in overweging te nemen, rekening houdend met het ernstig bevonden middel;

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 oktober 1998 houdende weigering van de erkenning van Theo VERNAILLEN als milieucoördinator voor het Vlaamse Gewest.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig maart 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**